

16UEC0194
27.11.2012

VAPO OY

Rahkanevan kasvillisuusselvitys, Vimpeli

Sisältö

1	AINEISTO JA MENETELMÄT	<u>1</u>
2	ALUEEN YLEISKUVAUS	<u>1</u>
2.1	Luonnontilaisuus	<u>1</u>
2.2	Suoyhdistymä ja suotyypit	<u>2</u>
2.3	Maisema ja virkistyskäyttö	<u>6</u>
3	SUOJELUALUEET JA ALUEVARAUKSET	<u>6</u>
4	LUONTOTYYPIT	<u>6</u>
4.1	Luonnonsuojelulain mukaiset luontotyytit	<u>6</u>
4.2	Vesilain mukaiset luontotyytit	<u>6</u>
4.3	Metsälain mukaiset luontotyytit	<u>6</u>
4.4	Uhanalaiset luontotyytit	<u>6</u>
5	LAJIT	<u>8</u>
5.1	Luontodirektiivin tiukkaa suojelua vaativat lajit	<u>8</u>
5.2	Erityisesti suojeltavat lajit	<u>8</u>
5.3	Rauhoitetut lajit	<u>8</u>
5.4	Uhanalaiset lajit	<u>8</u>
5.5	Suomen vastuulajit	<u>8</u>
5.6	Silmälläpidettävät ja alueellisesti uhanalaiset lajit	<u>8</u>
6	JOHTOPÄÄTÖKSET	<u>8</u>
7	KIRJALLISUUS	<u>9</u>
Liite 1	Selvitysalueen sijainti	
Liite 2	Suotyypit	
Liite 3	Rahkanevan lajisto	
Liite 4	Valokuvia selvitysalueelta	

Pöyry Finland Oy

Ismo Yli-Tuomi, biologi FM
Soile Turkulainen, biologi FM

maastotyöt, raportointi
raportointi

Yhteystiedot:
Pöyry Finland Oy
Ruissalontie 11, 20200 Turku
puh: 010 33 31537
e-mail: etunimi.sukunimi@poyry.com

1 AINEISTO JA MENETELMÄT

Tämä luontoselvitys on laadittu Vapo Oy:n Vimpelin Rahkanevalle suunnittelemaa turvetuotantoaluetta varten.

Maastoinventoinnin ja raportoinnin on tehnyt biologin koulutuksen saanut ja suokasvillisuuteen perehtynyt kasvillisuuskartoittaja. Maastotyö tehtiin 27.6.-28.6.2012 ja 15.8.2012.

Uhanalaisten putkilokasvien, sammalten ja kääpien esiintymistiedot tarkistettiin Suomen ympäristökeskuksen tiedoista. Rahkanevan kasvillisuustyyppien määrittäminen aloitettiin tarkastelemalla ilmakuvaa ja maastokarttaa. Maastossa selvitysalue kierrettiin kokonaisuudessaan niin, että kasvillisuustyyppien vaihtelu saatiin kattavasti selvitettyä.

Suotyyppit on määritetty pääosin Eurolan ym. (1995) mukaan. Muutamilla alueilla on kuitenkin käytetty Suokasvillisuusoppaan nimestöstä poikkeavia nimiä tai lisämääreitä. Suotyyppien ja lajiston määrittämisessä käytetyt oppaat ja muu kirjallisuus on lueteltu luvussa 7.

Vaikka selvitysalue on tutkittu joka puolelta ja osittain myös rajauksen ulkopuolelta, ei kaikkia alueella esiintyviä kasvilajeja ole välttämättä havaittu eikä kaikkia suokasvillisuustyyppien määrittämisen kannalta vähämerkityksisiä kasvilajeja ole pyritty merkitsemään muistiin.

2 ALUEEN YLEISKUVAUS

Rahkanevan selvitysalue sijaitsee Vimpelin kunnassa noin 15-17 km kuntakeskuksesta itään. Selvitysalue on keskiboreaalista kasvillisuusvyöhykettä (alajako Pohjanmaa 3a) ja kuuluu Keski-Pohjanmaan eliömaakuntaan (Oiva-tietokanta 2012). Suokasvillisuusvyöhyke on Pohjanmaan aapasuot (Suomenselän ja Pohjois-Karjalan aapasuot). Selvitysalueen sijainti on esitetty liitteen 1 kartassa ja aluerajaus liitteessä 2. Alueen pinta-ala on 300 ha.

Rahkanevan kasvillisuuskuviointi on esitetty liitekartassa 2. Liitteessä 3 on listaus alueella havaituista putkilokasvi- ja sammallajeista. Liitteessä 4 on valokuvia maastokäyniltä.

2.1 Luonnontilaisuus

Osa-alue 1, Rahkaneva-Pihkamaanräme

Osa-alue 1 on lähes kokonaisuudessaan varputurvekangasta tai selvästi luonnontilaansa menettänyttä räme- tai nevamuuuttumaa. Osa-alueen koilliskulmassa on pienialaisesti hieman luonnontilaansa menettänyttä keidasrämettä ja variksenmarjarahkarämettä, joita voidaan pitää luonnontilaisen kaltaisina.

Osa-alue 2, Jokikurvinneva

Osa-alue 2 on lähes kokonaisuudessaan turvekangasta. Osa-alueen pohjoisosassa on hieman luonnontilaansa menettänyttä lyhytkorsirämettä, lyhytkorsinevaa ja mustikka-korpea, joita voidaan pitää luonnontilaisen kaltaisina.

Osa-alue 3, Hallaneva

Osa-alueella 3 on selvitysalueen merkittävimmät suokasvillisuustyytit. Osa-alueen eteläosa on lyhytkortisen rämeen ja lyhytkortisen nevan muuttumaa ja pienialaisemmin variksenmarjarahkarämeen muuttumaa sekä hieman paremmin luonnontilaansa säilyttänyt variksenmarjarahkarämettä. Pohjoisosassa on sen sijaan useita lähes luonnontilaisena säilyneitä kasvillisuustyyppieitä, joista huomattavimpia ovat aivan osa-alueen koilliskulmaan sijoittuvat avoletot ja pienialaiset lettorämeet. Osa-alueen länsiosassa on lähes luonnontilaista variksenmarjarahkarämettä.

2.2 Suoyhdistymä ja suotyypit

Suurin osa selvitysalueesta on siinä määrin luonnontilaansa menettänyt, että suoyhdistymätyypin määrittäminen on vaikeaa. Suurin osa alueesta on kuitenkin todennäköisesti kuulunut yhdistymätyypin viettokeitaat.

Osa-alue 1, Rahkaneva-Pihkamaanräme

Turvekankaat

Osa-alueella on laajalti varputurvekangasta (Vrptkg), jonka puuston määrä ja kenttäkerroksen valtalaji vaihtelee alueittain. Rahkanevan eteläosassa on kanervaa, vaivaiskoivua ja variksenmarjaa kasvavaa turvekangasta, kun taas keskiosassa on laajalti pääosin kanervavaltaita, lähes puutonta aluetta. Nevasyntyisessä keskiosassa on runsaasti myös tupasvillaa. Seinäsammal, kangaskynsisammal ja karhunsammaleet ovat vallanneet huomattavan osan pohjakerroksesta ja alkuperäisten suosammalten osuus on jo suhteellisen pieni. Muuta lajistoa ovat mm. suonihuopasammal, muurain, juolukka, kangasrahkasammal, silmäkerahkasammal, rämerahkasammal, poronjäkälät, torvijäkälät ja kitukasvuinen hieskoivu.

Rämeet

Osa-alueen koilliskulmassa on kaistale ojittamatonta keidasrämettä (KR) ja rahkarämettä (VaRaR), joiden vesitaloudessa on tapahtunut lieviä muutoksia, mutta joita kuitenkin voidaan pitää luonnontilaisen kaltaisina. Rimpipinnat ovat jonkin verran kuivuneet ja alue on luontaista enemmän taimettunut. Keidasrämeen kermipinnoilla on kanerva- ja variksenmarjarahkarämettä ja väli- ja rimpipinnoilla silmäkerahkasammalta ja rämerahkasammalta. Muuta lajistoa ovat mm. tupasvilla, tupasluikka, suokukka ja poronjäkälät.

Muuttumat

Keidasrämeen muuttumaa KRmu on kapealti osa-alueen pohjoisreunassa ja alueen ulkopuolella.

Rämemuuttumaa Rämu on Rahkanevan ja Pihkamaanrämeen välisellä alueella. Puusto on noin 10 metriä pitkää männikköä, jonka joukossa on vaihtelevasti kitukasvuista hieskoivua. Kenttäkerroksen runsaimpia lajeja ovat juolukka ja kanerva ja pohjakerroksessa on seinäsammalta, rämerahkasammalta, suonihuopasammalta, rämekarhunsammalta ja mm. poronjäkälää. Vesitaloudessa on tapahtunut kauttaaltaan huomattavia muutoksia ja osittain alue on lähes turvekankaan tasolle muuttunut.

Alueen länsireunassa, Pihkamaanrämeeillä on huomattavasti luonnontilaansa menettänyttä lyhytkorsirämeen ja lyhytkorsinevan muuttumaa (LkNmu). Pihkamaanrämeen eteläosassa on myös hakattua rämemuuttumaa.

Kivennäismaat

Aivan Pihkamaanrämeen lounaiskulmassa on pienialainen kangasmaalla oleva hakkuuaukko.

Vesialueet

Osa-alueen pohjoispuolella on ainakin osittain kaivettu vesiallas.

Osa-alue 2, Jokikurvinneva

Korvet

Kahdella osa-alueen pohjoisosasta kohti Poikkijokea suuntautuvalla kaistaleella on pienialaisesti vesitaloudeltaan lähes luonnontilaista mustikkakorpea (MK). Pohjakerroksessa on korpilahkasammalta, korpikarhunsammalta, seinäsammalta ja jonkin verran metsäkerrossammalta. Aukkoisessa kenttäkerroksessa on eniten mustikkaa ja seassa on runsaasti puolukkaa ja mm. pallosaraa. Korpialueiden alkuperäinen puusto on hakattu ja nykyisin alueilla kasvaa nuorehkoa kuusivaltaista sekapuustoa. Vaikka vesitalous on hieman heikentynyt, voidaan alueita silti pitää lähes luonnontilaisina. Alueilla on pienialaisemmin myös mustikkakangaskorpea (MKgK).

Nevarämeet

Osa-alueen luoteiskulmassa on erityisesti reunoiltaan hieman luonnontilaansa menettänyttä lyhytkorsirämettä (OmLkR) ja lyhytkorsinevaa (OILkN). Mätäspinoilla on pääosin variksenmarjarahkarämettä ja välipinoilla kasvaa mm. rämerahkasammalta, punarahkasammalta, rusorahkasammalta, tupasvillaa, tupasluikkaa, suokukkaa ja rahkasaraa. Nevarämealueen puusto on 2-4 metriä pitkää kitukasvuista mäntyä ja nevaosa on lähes puuton.

Muuttumat

Osa-alueen eteläreunassa, lähellä metsäautotietä on kapea kaistale hieman luonnontilaansa menettänyttä lyhytkortisen nevan ja lyhytkortisen rämeen (LkNmu) muuttumaa. Kuviolla on kanervarahkarämeen mättäitä ja välipinoilla kasvaa rämerahkasammalta, punarahkasammalta, silmäkerahkasammalta ja rusorahkasammalta. Kuviolla on 2-4 metriä pitkää kitukasvuista mäntyä. Lyhytkortisen nevan ja lyhytkortisen rämeen muuttumaa (OmLkNmu) on pienialaisesti myös osa-alueen keskiosassa.

Turvekankaat

Osa-alueella on laajalti luonnontilansa menettänyttä varputurvekangasta (Vrptkg), jonka puuston määrä ja kenttäkerroksen valtalaji vaihtelee alueittain. Jokikurvinnevan eteläosassa on suhteellisen tiheäpuustoista pääosin vaivaiskoivun, kanervan ja juolukan leimaamaa turvekangasta, kun taas keski- ja pohjoisosassa on laajalti huomattavasti niukkapuustoisempaa, osin myös nevasyntyistä varputurvekangasta. Metsäsammaleet, seinäsammal ja kangaskynsisammal sekä karhunsammaleet ovat vallanneet huomattavan osan pohjakerroksesta ja alkuperäisten suosamalten osuus on suhteellisen pieni. Muu-

ta lajistoa ovat mm. suonihuopasammal, muurain, juolukka, variksenmarja, kangasrahkasammal, silmäkerahkasammal, rämerahkasammal, poronjäkälät, torvijäkälät, kitukasvuinen hieskoivu ja nevasyntyisillä alueilla paikoin runsaanakin kasvava tupasvilla. Alueella on myös pienialaisia jäkäläturvekankaan laikkuja. Ojat ovat kauttaaltaan hyväkuntoisia.

Mustikkaturvekangasta (Mtkg) on pienialaisesti osa-alueen pohjoisosassa, lähellä pohjoispuolella virtaavaa Poikkijokea. Kuviolla kasvaa varttunutta kuusi-mäntykoivusekapuustoa. Aukkoisen kenttäkerroksen selkeästi runsain laji on mustikka, mutta myös puolukkaa esiintyy. Paikoitellen riidenlieko muodostaa yhtenäisiä kasvustoja. Muuta lajistoa ovat mm. metsätähti, metsäkorte, korpikastikka, pallosara, metsäalvejuuri, kangasmaitikka, seinäsammal, metsäkerrossammal, korpikarhunsammal ja metsäimarre. Osa-alueen pohjoisreunassa on myös puolukkaturvekangasta (Ptkg).

Kivennäismaat

Osa-alueen keskiosassa on kaistale kuivahkoa kangasta (VT), jolla kasvaa tavanomaista varttuneen kasvatusmetsän mänty-koivusekapuustoa.

Kuivahkoa kangasta on pienialaisesti myös osa-alueen luoteiskulmassa kohti Poikkijokea ulottuvalla kaistaleella.

Osa-alue 3, Hallaneva

Rämeet

Vesitaloudeltaan lähes luonnontilaista variksenmarjarahkarämettä (VaRaR) on laajalti alueen länsiosassa ja pienialaisemmin selvitysalueen pohjois- ja eteläosassa.

Alueen pohjoisosassa on pienialaisesti isovarpurämettä (IR), jonka alkuperäinen rämepuusto on hakattu ja nykyisin alueella kasvaa pääosin alle 15 cm paksua puhdasta mänikköä. Kuvion vesitalous on kuitenkin säilynyt lähes luonnontilaisena. Suopursu ja juolukka ovat kenttäkerroksen valtalajeja ja pohjakerroksessa on mm. rämerahkasammalta, suonihuopasammalta, varvikkorahkasammalta ja vähäisessä määrin seinäsammalta.

Nevat ja nevarämeet

Osa-alueen keski- ja pohjoisosassa on hieman muuta aluetta paremmin luonnontilaisuuttaan säilyttäneitä lyhytkortista rämettä ja lyhytkortista nevaa (OmLkR/OmLkN), joita voidaan pitää lähes luonnontilaisina tai luonnontilaisen kaltaisina. Alueilla on kuitenkin havaittavissa lievää rahkoittumista ja taimettumista.

Länsiosassa on pienialaisesti jouhisaravaltaista mesotrofista saranevarämettä (MeSNR), joka saa ravinteita lähes koko alueen poikki ulottuvasta rimpilettojuotista. Kuviolla kasvaa matalaa mäntyä ja valtalajin jouhisaran joukossa on paikoin runsaastikin vaivaiskoivua. Pohjakerroksessa on mm. rämerahkasammalta, sararahkasammalta, vaalearahkasammalta ja paikoin hieman kalvaskuirisammalta.

Saranevarämettä (SNR) on pienialaisesti myös osa-alueen pohjoisosassa.

Letot

Alueen keskiosassa on kapea jouhisaravaltainen rimpiletto- ja saranevajuotti (RL), jossa kasvaa mm. rimpisirppisammalta ja rimpivesihernettä. Juotti saa alkunsa osa-alueen itä-

reunassa sijaitsevalta lähdevesivaikutteiselta alueelta ja ulottuu lähes koko osa-alueen poikki päättyen länsiosassa olevaan sararämeeseen ja sitä reunustavaan ojaan. Rimpijuotin itäosassa on noin 250 metrin matkalla erottuva puro, joka länteen päin siirryttäessä vähitellen häviää rimpijuottiin. Puro on pysyvävetinen ja mahdollinen vesilain tarkoittama suojeltu luontotyyppi ja sen välitön ympäristö mahdollinen metsälain tarkoittama metsäluonnon erityisen tärkeä elinympäristö pienveden lähiympäristö.

Alueen pohjoisosassa on lettosirppisammaleen, lettoväkäsammaleen ja pienialaisemmin myös rimpisirppisammaleen luonnehtimaa avoletoa (L). Letolla kasvaa mm. alueellisesti uhanalaista vaaleasaraa ja vaarantuneeksi luokiteltua suopunakämmekkää.

Lettonevarämet ja lettorämet

Osa-alueen koillisosassa on kivennäismaan ja suoalueen vaihtumisvyöhykkeen läheisyydessä lettonevaräme (LNR) ja lettoräme (LR), jotka saavat ravinteita kivennäismaan reunassa olevalta pohjavesivaikutteiselta alueelta. Varsinaista lähdeettä alueelta ei kuitenkaan löytynyt ja lähdevesivaikutuksen paikantaminen on vaikeaa kuvion märkyydestä johtuen. Pohjavettä saattaa tihkua kivennäismaan läheisyydestä useammastakin kohdasta. Kuviolla kasvaa runsaasti järviruokoa ja puustossa on suhteellisen tiheää kitukasvuista mäntyä, jonka joukossa on jonkin verran hieskoivua ja paikoitellen yksittäisiä tervaleppiä. Pohjakerroksessa on vähäisessä määrin eutrofisuutta ilmentäviä lettoväkäsammalta, lettosirppisammalta ja rimpisirppisammalta sekä meso-eutrofista kultasirppisammalta. Muita kasveja ovat mm. villapääluikka, vaivaiskoivu, kanerva, rimpivesiherne, vaaleasara, tuppisara, riippasara, siniheinä, suopursu, ruskorahkasammal.

Muuttumat

Osa-alueen eteläosassa ja itäosassa on laajalti lyhytkortisen rämeen ja lyhytkortisen nevan muuttumaa (OmLkRmu). Mättäät ovat pääosin variksenmarjarahkarämettä ja välipinnoilla on mm. rämerahkasammalta, punarahkasammalta ja silmäkerahkasammalta. Muita kasveja ovat mm. rusorahkasammal, suonihuopasammal, tupasvilla, suokukka ja rahkasara. Lyhytkortisen rämeen ja nevan alueet ovat useimmilla alueilla huomattavasti kuivuneet, rahkoittuneet ja taimettuneet.

Osa-alueen eteläosassa on lyhytkortisen rämemuuttuman joukossa paikoitellen myös pääosin variksenmarjan vallitsemaa rahkarämemuuttumaa (VaRaRmu).

Turvekankaat

Puolukkaturvekangasta (Ptkg) on pienialaisesti selvitysalueen keskiosassa. Puusto on noin 15 cm paksua mäntyä ja hieman pienempää koivua. Kenttäkerroksen selkeä valtalaji on puolukka, joukossa kasvaa kuitenkin runsaasti myös suopursua ja paikoitellen muurainta. Pohjakerroksessa on mm. seinäsammalta, rämerahkasammalta, kangaskynsisammalta, vaalearahkasammalta ja paikoitellen myös metsäkerrossammalta.

Kivennäismaat

Osa-alueen itäreunassa on kaistale kuivahkon kankaan (VT) ja kuivan kankaan tavanomaista talousmetsän nuorta männikköä (kehitysluokka nuori kasvatusmetsä).

2.3 Maisema ja virkistyskäyttö

Ilmakuvatulkinnan ja maastohavaintojen perusteella selvitysalueen lähiympäristössä on sekä ojitettuja että ojittamattomia turvemaita sekä nuoria ja varttuneita kasvatusmetsiä.

Ilmakuvan ja peruskartan perusteella lähin asumus on noin 250 metrin etäisyydellä osa-alueen 3 pohjoispuolella. Hallapuron kylä sijaitsee noin 1,5 km:n etäisyydellä selvitysalueen pohjoispuolella.

Erityisesti Hallanevan alueella saattaa olla paikallista virkistyskäyttöarvoa. Alueella esiintyy jonkin verran muurainta ja karpaloa.

3 SUOJELUALUEET JA ALUEVARAUKSET

Valtion ympäristöhallinnon Oiva-tietokannan (2012) mukaan Rahkanevan selvitysalueella ei ole Natura 2000 -alueverkostoon kuuluvia kohteita, luonnonsuojelualueita tai suojeluohjelmiin kuuluvia kohteita. Lähin Natura-alue on kolmiosainen Huosianmaankallion Natura-alue (FI0800071), jonka pohjoisin osa-alue sijaitsee noin 420 metrin etäisyydellä osa-alueen 1 länsipuolella. Huosianmaankallion natura-alueeseen sisältyy Huosianmaankallion lehtosuojeluohjelman alue (LHO100341), lehtojensuojelualue (LHA100021) sekä eteläisempiin osa-alueisiin Kalkkikankaan lehto (LHO100313, LHA100020) ja Käärmeallioiden vanhojen metsien suojeluohjelma-alue (AMO100527). Selvitysalueen ympäristössä sijaitsevat suojelualueet on esitetty liitteen 1 kartassa.

4 LUONTOTYYPIT

4.1 Luonnonsuojelulain mukaiset luontotyytit

Selvitysalueella ei ole luonnonsuojelulain (LSL 29§) nojalla suojeltuja luontotyytejä.

4.2 Vesilain mukaiset luontotyytit

Osa-alueella 3 sijaitsevan rimpijuotin itäosassa on noin 250 metrin matkalla erottuva puro. Vesilain 3 luvun 2§:n mukaan puron uoman luonnontilaisuuden vaarantava toiminta on luvanvaraista.

4.3 Metsälain mukaiset luontotyytit

Osa-alueen 3 pohjoisosassa on lettoa ja lettorämettä, jotka ovat mahdollisia metsälain 10§:n mukaisia metsäluonnon erityisen tärkeitä elinympäristöjä.

Edellä kohdassa 4.2 mainitun puron välitön ympäristö on mahdollinen metsälain 10§:n mukainen metsälain erityisen tärkeä elinympäristö pienveden välitön lähiympäristö.

4.4 Uhanalaiset luontotyytit

Selvitysalueen luontotyyppien uhanalaisuus on esitetty taulukossa 1 (Raunio ym. 2008 mukaan).

Taulukko 1. Rahkanevan kasvillisuustyyppien uhanalaisuus Raunion ym. 2008 mukaan (CR = äärimmäisen uhanalainen, EN = erittäin uhanalainen, VU = vaarantunut, NT = silmälläpidettävä, LC = elinvoimainen).

Suotyypit	Etelä-Suomi	Koko maa
Korvet		
Mustikkakorpi	VU	VU
Rämeet		
Isovarpuräme	NT	LC
Rahkaräme	LC	LC
Nevat		
Omb. lyhytkorsineva	NT	LC
Min. lyhytkorsineva	VU	LC
Saraneva	VU	LC
Letot		
Välipintaletto	CR	EN
Rimpiletto	CR	NT
Lettoräme	CR	VU
Nevarämeet ja lettonevarämeet		
Lyhytkorsiräme	VU	NT
Saranevaräme	VU	LC
Lettonevaräme	CR	VU
Keidasräme	LC	LC
Suoyhdistymätyyppi		
Viettokeidas	VU	VU

5 LAJIT

5.1 Luontodirektiivin tiukkaa suojelua vaativat lajit

Selvitysalueella ei tiedetä esiintyvän eikä maastokäynnillä havaittu luontodirektiivin liitteen IV(b) mukaisia lajeja.

5.2 Erityisesti suojeltavat lajit

Selvitysalueella ei tiedetä esiintyvän eikä maastokäynnillä havaittu erityisesti suojeltavia lajeja.

5.3 Rauhoitetut lajit

Selvitysalueen osa-alueella 3 esiintyy luonnonsuojelulain nojalla rauhoitettua suopunakämmekkää.

5.4 Uhanalaiset lajit

Selvitysalueen osa-alueelta 3 löydettiin noin kaksikymmentä suopunakämmekkää (*Dactylorhiza incarnata*). KKJ:n yhtenäiskoordinaatisto: 7009938:3356993; 7010149:3357031; 7010226:3357034

5.5 Suomen vastuulajit

Selvitysalueella ei tiedetä esiintyvän eikä maastokäynnillä havaittu Suomen kansainvälisiä vastuulajeja.

5.6 Silmälläpidettävät ja alueellisesti uhanalaiset lajit

Selvitysalueella ei tiedetä esiintyvän eikä maastokäynnillä havaittu silmälläpidettäviä lajeja. Lettoalueella kasvaa alueellisesti uhanalaista vaaleasaraa (*Carex livida*).

6 JOHTOPÄÄTÖKSET

Vimpelin kunnan alueella sijaitseva Rahkanevan selvitysalue on suurimmaksi osaksi luonnontilansa menettänyttä turvekangasta tai eri asteisia muuttumia. Selvitysalueella on kuitenkin muutamia lähes luonnontilaisia suoalueita, josta merkittävimmät sijaitsevat osa-alueella 3 Hallaneva. Hallanevan pohjoisosassa on mm. väli- ja rimpipintaista lettoa sekä lettorämettä.

Selvitysalueella ei ole Natura 2000 –alueverkkoon kuuluvia kohteita, luonnonsuojelualueita tai suojeluohjelmiin kuuluvia aluerajauksia. Lähin Natura-alue on kolmiosainen Huosianmaankallion Natura-alue (FI0800071), jonka pohjoisin osa-alue sijaitsee noin 420 metrin etäisyydellä osa-alueen 1 länsipuolella.

Selvitysalueella tai sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevista kasvillisuustyypeistä Etelä-Suomen alueella uhanalaisiksi on luokiteltu äärimmäisen uhanalaiset (CR) lettoräme, välipintaletto, rimpipintaletto ja lettonevaräme sekä vaarantuneet (VU) mustikkakorpi, saraneva, minerotrofinen lyhytkorsineva, lyhytkorsiräme ja saranevaräme. Sil-

mälläpidettäviä (NT) ovat isovarpuräme ja ombrotrofinen lyhytkorsineva. Suoyhdistymätyyppi viettokeitaat on luokiteltu vaarantuneeksi.

Hallanevan alueelta löydettiin suopunakämmekkää (VU) ja vaaleasaraa (RT).

Edellä mainittujen uhanalaisten ja silmälläpidettävien kasvillisuustyyppien ja suoyhdistymätyyppien sekä yhden uhanalaiseksi luokitellun putkilokasvin lisäksi selvitysalueella ei tiedetä esiintyvän eikä maastokäynnillä havaittu muita luonnon monimuotoisuuden kannalta huomioitavia luontotyyppejä, kasvillisuustyyppijä tai lajiesiintymiä.

7

KIRJALLISUUS

Eurola, S. 1999: Kasvipeitteemme alueellisuus. Oulanka reports 22. Oulanka biological station. University of Oulu.

Eurola, S., Bendiksen, K. ja Rönkä, A. 1992: Suokasviopas. Oulanka reports 11. Oulanka biological station. University of Oulu.

Eurola, S., Huttunen, A. ja Kukko-oja, K. 1995: Suokasvillisuusopas. Oulanka reports 14. Oulanka biological station. University of Oulu.

Hämet-Ahti, L., Suominen, J., Ulvinen, T. ja Uotila, P. (toim.) 1998: Retkeilykasvio. Luonnontieteellinen keskusmuseo, Kasvimuseo. Helsinki.

Laine, J. ja Vasander, H. 2005: Suotyypit ja niiden tunnistaminen. Metsäkustannus Oy. Hämeenlinna.

Meriluoto, M. ja Soininen, T. 1998: Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. Tapio.

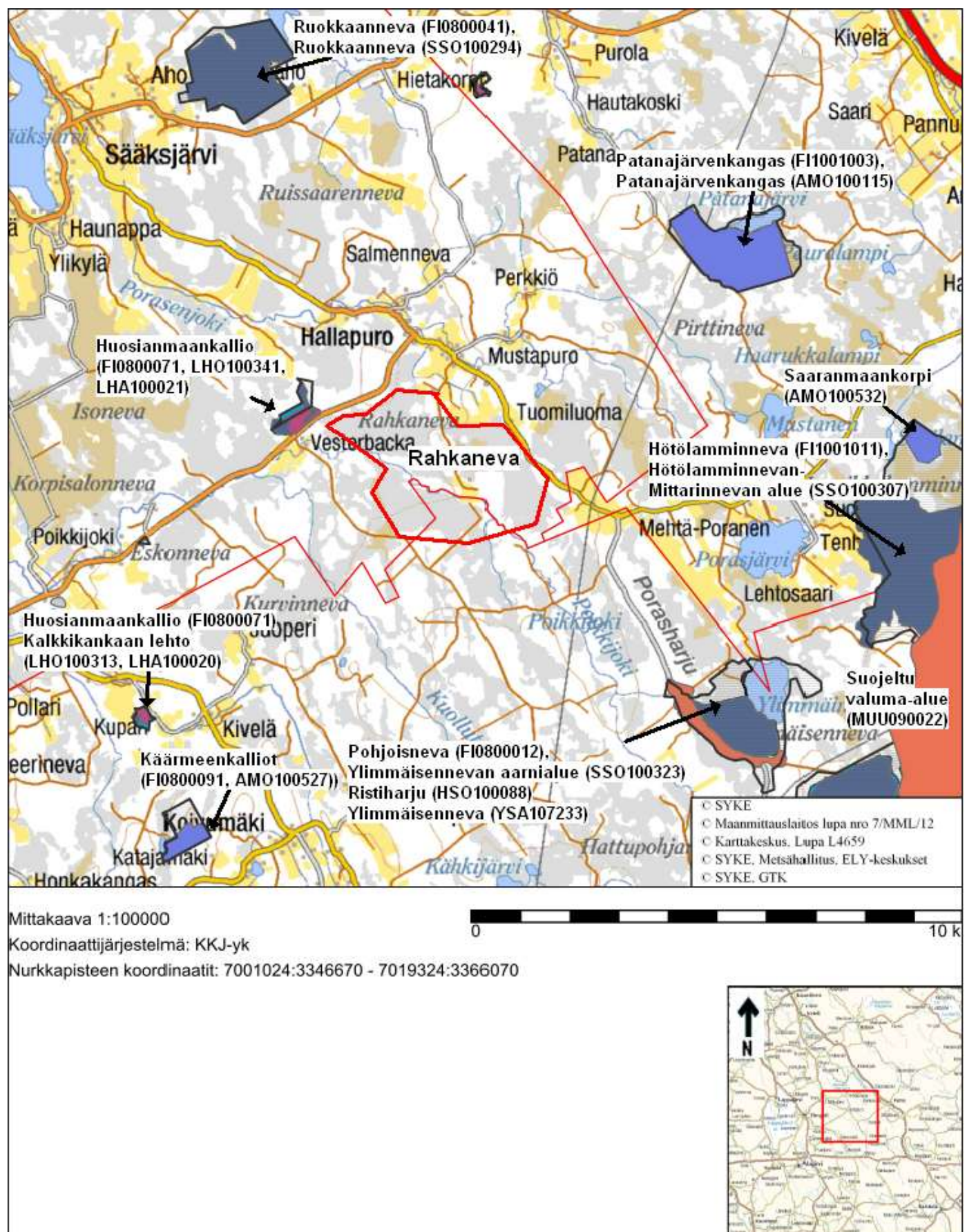
Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus 2009: Turvetuotannon lupahakemuksen luontot selvitykset. Työryhmän muistio 5.2.2009.

Rassi, P., Hyvärinen, E., Juslén, A. & Mannerkoski, I. (toim.) 2010: Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2010. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus, Helsinki. 685 s.

Raunio, A., Schulman, A. ja Kontula, T. (toim.). 2008: Suomen luontotyyppien uhanalaisuus. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. Suomen ympäristö 8/2008. Osat 1 ja 2. 264+572 s.

Turveteollisuusliitto ry. 2002: Turvetuotannon ympäristövaikutusten arviointi. Ohjeita turvetuotannon luonto- ja naapuruussuhdevaikutusten arvioimiseksi. Jyväskylä.

Valtion ympäristöhallinto 2012: Internet-sivut osoitteessa: <http://www.ymparisto.fi> sekä Oiva-tietokanta osoitteessa <http://www.p2.ymparisto.fi/scripts/oiva.asp>

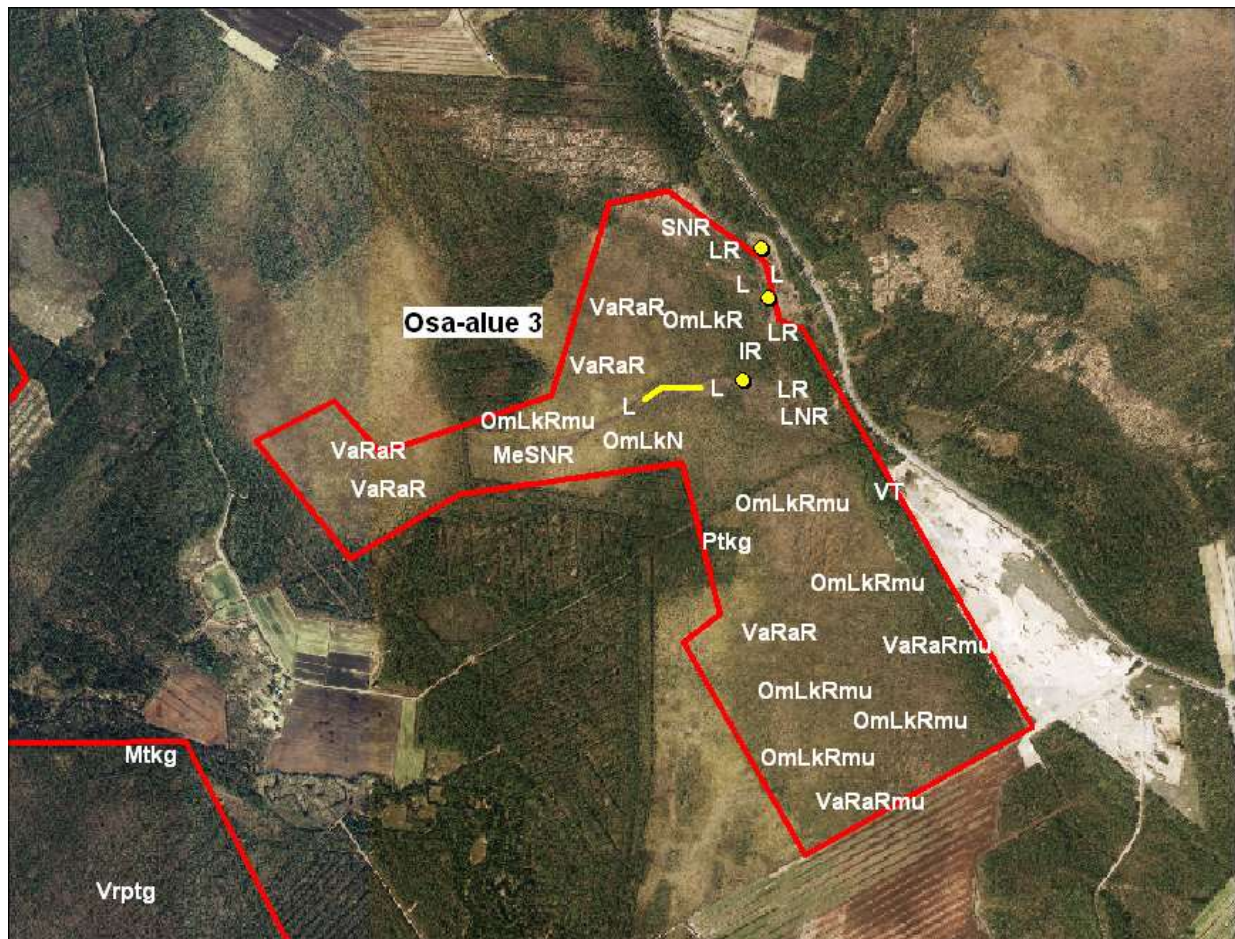

Rahkaneva, kasvillisuustyypit

Liite 2

Suopunakämmeköiden sijainti on merkitty keltaisilla pisteillä ja puron sijainti keltaisella viivalla.

Lyhenteet:

IR = isovarpuräme

KR = keidasräme

KRmu = keidasrämemuuttuma

L = letto

LNR = lettonevaräme

LR = lettoräme

LkNmu = lyhytkorsinevanmuuttuma

LkRmu = lyhytkorsirämeenmuuttuma

OILkN = oligotrofinen lyhytkorsineva

OmLkN = ombrotrofinen lyhytkorsineva

OmLkNmu = ombrotrofinen lyhytkorsinevamuuttuma

OmLkR = ombrotrofinen lyhytkorsiräme

OmLkRmu = ombrotrofinen lyhytkorsirämemuuttuma

MeSNR = mesotrofinen saranevaräme

MK = mustikkakorpi

Mtkg = mustikkaturvekangas

Ptkg = puolukkaturvekangas

Rämu = rämemuuttuma

SNR = oligotrofinen saraneva

VaRaR = variksenmarjarahkaräme

VaRaRmu = variksenmarjarahkarämemuuttuma

Vrptkg = varputurvekangas

VT = kuivahko kangas

Rahkanevan lajisto:

Liite 3

Putkilokasvit:

harmaaleppä

mustikka

hieskoivu

mutasara

hilla

mänty

isokarpalo

oravanmarja

jouhisara

pallosara

juolukka

pihlaja

järvikorte

pikkukarpalo

järviruoko

pullosara

kanerva

puolukka

kangasmaitikka

pyöreälehtikihokki

kiiltopaju

raate

korpikastikka

rahkasara

kultapiisku

riidenlieko

kurjenjalka

riippasara

kuusi

rimpivesiherne

lillukka

rätvänä

luhtavilla

siniheinä

maariankämmeikä

suokukka

maitohorsma

suopunakämmeikä (VU)

metsäalvejuuri

suopursu

metsäkorte

terttualpi

metsäorvokki

tupasluikka

metsätähti

tupasvilla

vaaleasara

vadelma

vaivaiskoivu

Sammalet:

happrarahkasammal

kalvakkarahkasammal

kangaskynsisammal

kangasrahkasammal

kalvaskuirisammal

keräpäärahkasammal

kiiltolehväsammal

corpikarhunsammal

lehväsammallaji

lettosirppisammal

metsäkerrossammal

poronjäkäla, torvijäkäla
(Cladonia-laji)

vaivero

variksenmarja

villapääluikka

punarahkasammal

rimpisirppisammal

rämekarhunsammal

rämerahkasammal

ruskorahkasammal

rusorahkasammal

sararahkasammal

seinäsammal

silmäkerahkasammal

suonihuopasammal

vaalearahkasammal

Valokuvia Rahkanevan selvitysalueelta

Liite 4

Kuva 1. Osa-alue 1, varputurvekangasta.

Kuva 4. Osa-alue 1, keidasrämettä.

Kuva 2. Osa-alue 1, varputurvekangasta.

Kuva 5. Osa-alue 2, mustikkaturvekangasta.

Kuva 3. Osa-alue 1, oja alueen pohjoisosassa.

Kuva 6. Osa-alue 2, varputurvekangasta.

Kuva 7. Osa-alue 2, varputurvekangasta.

Kuva 10. Osa-alue 3, puolukkaturvekangas.

Kuva 8. Osa-alue 2, mustikkakorpea.

Kuva 11. Osa-alue 3, jouhisaraa kasvava juotti alueen keskiosassa.

Kuva 9. Osa-alue 3, lyhytkortisen rämeen ja lyhytkortisen nevan muuttumaa.

Kuva 12. Osa-alue 3, lettorämettä.

Kuva 13. Osa-alue 3, puro.